

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 46/2021, referent a l'Institut Català de la Salut (CAP Besòs Mar).

Antecedents

1. En data 06/03/2020 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, provinent de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (en endavant, AEPD), un escrit pel qual una persona (en endavant, persona denunciant) formulava una denúncia contra el Departament de Salut, amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

En concret, la persona denunciant exposava que, a través de l'espai digital La Meva Salut (<http://lamevasalut.gencat.cat>, en endavant, LMS), tenia accés a la seva història clínica compartida (en endavant, HC3), que contenia dades de salut d'una altra persona. En concret, assenyalava que tenia accés al resultat d'una prova mèdica (espirometria) efectuada en data 20/06/2019, que la persona denunciant no havia realitzat. Assenyalava que en l'informe de la prova d'espirometria figuraven algunes dades seves, com ara el seu nom i cognoms i el seu número de CIP, però que la resta d'informació que hi figurava (el pes, l'edat, etc.), a més de la prova mateixa, no corresponia a la seva persona.

També manifestava que, en la mateixa data d'aquella prova (20/06/2019), la persona denunciant havia realitzat una visita de control d'oftalmologia, arran d'una intervenció mèdica que li van efectuar entre els mesos de març i abril de 2019, però que en la seva història clínica no hi figurava cap informe sobre aquesta visita de control, en al·lusió a la possible publicació del seu informe en la història clínica d'una altra persona.

A l'efecte d'acreditar els fets que denunciava, aportava com a annex 1 un informe on es feia menció a un CAP i hi figurava el títol "INFORME DE FVC maniobra nº: 1".

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 86/2020), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que en poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrien.

3. En aquesta fase d'informació, en data 02/02/2021 es va requerir el Departament de Salut perquè informés sobre els motius pels quals la persona denunciant podia accedir a través de la seva HC3 de La Meva Salut a l'informe de salut referit a una tercera persona. I també perquè especificués l'interval de temps durant el qual aquesta documentació hauria estat accessible per part de la persona denunciant, així com si s'havia solucionat aquesta

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

incidència, i en tal cas que indiqués en quina data es va solucionar i que aportés la documentació que ho acredités. I a l'últim se li requerí perquè assenyalés si s'havia publicat a l'HC3 un informe mèdic corresponent a la persona denunciant arran la visita de control de la intervenció d'oftalmologia al qual es referí aquesta persona. Aquest requeriment es va reiterar en data 24/02/2021.

4. En data 07/03/2021, el Departament de Salut va respondre el requeriment esmentat a través d'escrit, acompanyat d'un informe de data 06/03/2021 del seu secretari general, en què exposava el següent:

- Que *“No podem determinar amb exactitud quins són els motius, però, tal com podem observar, el fet que el nom i cognoms juntament amb el CIP (tretze dígits dels catorze) siguin coincidents pot haver generat la incorporació del document a la història clínica (HC3) de la persona denunciant”*.
- Que *“La informació va estar disponible des de la data de la realització de la prova, no obstant això, atesa la manifestació de la persona conforme la prova no és seva hem procedit a despublicar-la”*.
- Que *“No disposem de cap informe d'oftalmologia en aquestes dates (...) Considerem que és rellevant conèixer que en les visites de seguiment i en moltes altres activitats assistencials, no es realitzen informes, únicament es deixa constància en el curs clínic de les actuacions que s'han realitzat durant la vista. Així doncs entenem que no s'ha produït cap incident en relació a aquesta activitat”*.

El Departament de Salut no acompanyava el seu escrit de cap document que acredités la despublicació de l'informe mèdic controvertit de l'HC3 de la persona denunciant.

5. En data 11/03/2021, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra el Departament de Salut per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a), en relació a l'article 5.1.f), tots dos del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD). Aquest acord d'iniciació es va notificar al Departament de Salut en data 17/03/2021.

6. A l'acord d'iniciació es concedia al Departament de Salut un termini de 10 dies hàbils, comptadors a partir de l'endemà de la notificació, per formular al·legacions i proposar la pràctica de les proves que considerés convenient per defensar els seus interessos.

7. En data 09/04/2021 va tenir entrada l'escrit d'al·legacions del Departament de Salut, acompanyat d'un document annex intitulat “prova de despublicació”, tendent a acreditar que s'havia suprimit de l'HC3 de la persona denunciant, l'informe mèdic d'una altra persona.

8.- En data 17/05/2021, després de constatar que a l'informe de la prova mèdica (espirometria) -erròniament incorporat a l'HC3 de la persona denunciante- constava que s'hauria realitzat en el CAP Besòs Mar, l'Autoritat va requerir el Departament de Salut perquè informés sobre el centre de salut des del qual s'havia incorporat el dit informe mèdic de data 20/06/2019 a la seva HC3, així com perquè confirmés i acredités que el dit informe ja no figurava publicat a l'HC3 de la persona denunciante. Aquest requeriment es va reiterar en data 21/06/2021.

9.- En data 28/06/2021 va tenir entrada l'escrit de resposta del Departament de Salut, mitjançant el qual manifestava, entre d'altres, el següent:

- En relació amb l'informe d'espirometria, que: *"l'informe i el resultat són del mes de juny del 2019 i el centre que ho va realitzar va ser el CAP Besòs Mar"*. La resposta s'acompanyava d'una impressió de pantalla dels logs o registres indicatius de, entre d'altres, el codi que correspondria al CAP Besòs Mar (en endavant, CAP Besòs), gestionat per l'Institut Català de la Salut (en endavant, ICS)
- En relació amb la despublicació de l'informe, que: *"la data efectiva de despublicació va ser el 7 d'abril de 2021, i la despublicació va ser realitzada pels serveis tècnics de l'aplicació ECAP (Estació Clínica d'Atenció Primària) (...) S'ha tornat a fer la comprovació i no és accessible"*. La resposta s'acompanyava d'una impressió de pantalla dels logs que indicarien la despublicació de l'informe.

10.- En data 02/08/2021, la directora de l'Autoritat va dictar resolució acordant el sobreseïment del procediment sancionador núm. PS 18/2021, incoat al Departament de Salut. En el fonament de dret segon d'aquesta resolució s'exposaven els motius del sobreseïment, com segueix:

"2.- Durant la tramitació del present procediment sancionador s'ha posat de manifest (antecedent 9è) que la publicació de l'esmentat informe d'espirometria en l'HC3 de la persona denunciante, es va produir des del CAP Besòs, gestionat per l'ICS. D'altra banda, en l'escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació el Departament de Salut ha manifestat que no va tenir coneixement d'aquesta publicació errònia fins el 02/02/2021, quan va rebre el requeriment d'informació de l'Autoritat en la fase d'informació prèvia, i que després d'efectuar les verificacions corresponents, en data 07/04/2021 va despublicar l'esmentat informe de l'HC3 de la persona denunciante.

D'acord amb això, des del punt de vista del principi de culpabilitat, es considera que la infracció relativa a la vulneració del principi de confidencialitat (art. 5.1.f de l'RGPD) per motiu d'una actuació comesa pel CAP Besòs, seria atribuïble a l'ICS, i no al Departament de Salut. Tot i que el Departament de Salut sigui el responsable de l'HC3, cal tenir en compte que fou el CAP Besòs qui va publicar erròniament l'informe mèdic controvertit en l'HC3 de la persona denunciante, i que el Departament el va despublicar tant bon punt va

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

tenir coneixement que es tractava d'una errada. Per aquest motiu no és procedent mantenir la imputació efectuada en l'acord d'iniciació contra el Departament de Salut, atès que les circumstàncies concurrents en el present cas porten a concloure que la responsabilitat dels fets denunciats correspon a l'ICS, i és a aquesta entitat a qui correspon atribuir la comissió de la infracció."

11. En data 02/08/2021, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra l'ICS per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a), en relació a l'article 5.1.f), tots dos de l'RGPD.

Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'ICS en data 23/08/2021, i se li va concedir un termini de 10 dies hàbils per formular al·legacions i proposar la pràctica de les proves que considerés convenients per defensar els seus interessos.

12. En data 16/09/2021, l'ICS va formular al·legacions a l'acord d'iniciació.

13. En data 18/11/2021, la persona instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades amonestés l'ICS com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.d), ambdós de l'RGPD. Aquesta proposta de resolució es va notificar a l'ICS en la mateixa data, i se li va concedir un termini de 10 dies per formular al·legacions.

14. En data 02/12/2021, l'ICS va presentar un escrit d'al·legacions a la proposta de resolució.

Fets provats

En data 20/06/2019, el CAP Besòs va incorporar a l'HC3 de la persona denunciant un informe mèdic, corresponent a una prova d'espirometria, referit a una altra persona. La persona denunciant en accedir a la seva HC3 va visualitzar aquest informe, en el qual constaven el seu nom i cognoms junt amb altres dades referides a aquesta tercera persona -i que erròniament es vinculaven a la persona denunciant-, entre les que figuraven dades de salut.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

2. L'ICS ha formulat al·legacions tant a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució, mitjançant sengles escrits de la Directora de l'EAP Besòs. Les primeres ja es va analitzar en la proposta de resolució, però tot i això es considera d'interès analitzar-les aquí conjuntament amb les que s'han formulat de manera succinta davant la proposta.

2.1. Sobre la falta de notificació de la tramitació de l'expedient sancionador.

En el primer apartat del seu escrit d'al·legacions, la Directora de l'EAP Besòs exposa que *“la DAR Besòs fins la data d'avui, no ha tingut coneixement que hi hagués un expedient sancionador arrel d'una presumpta infracció de protecció de dades”*.

Al respecte, el que resulta rellevant és que l'ICS ha tingut coneixement del present procediment sancionador i la seva imputació, amb la notificació de l'acord d'incoació d'aquest procediment sancionador, on se li ha donat el corresponent tràmit d'audiència, per tal que pogués presentar, com així ha fet, les al·legacions que estimés oportunes en defensa dels seus interessos, d'acord amb el que preveuen els articles 10.3 del Decret 278/1993 i 64.2.f) i 82.2 de l'LPAC, i la notificació de la proposta de resolució li ha oferit un nou tràmit d'al·legacions, el que desvirtuaria qualsevol al·legat d'indefensió que es plantegés en base aquest motiu.

A més a més, el fet que la informació prèvia núm. IP 86/2020 amb la qual té relació el present procediment sancionador s'obrís, com s'exposa als antecedents, en relació al Departament de Salut i no en relació a l'ICS, és conforme a dret tenint en compte, d'una banda, que els articles 7 del Decret 278/1993 i 55.2 de l'LPAC regulen el caràcter potestatiu i no obligatori de l'obertura d'un tràmit d'informació prèvia amb anterioritat a la tramitació d'un procediment sancionador, però sobretot, perquè la finalitat de la fase d'informació prèvia és, entre d'altres, esbrinar la identitat dels presumptes responsables de les infraccions a imputar en un procediment sancionador.

Aquestes garanties han estat plenament respectades en aquest cas.

2.2. Sobre la manca d'intencionalitat en els fets imputats, fruit d'un error humà no intencionat.

Seguidament, en l'escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació l'ICS esgrimeix que: *“en cap moment, la professional que va fer la prova i el registre a la HCAP del pacient, va vulnerar de forma conscient la confidencialitat de dades tal i com refereix l'article 5.1.f) del Reglament (UE) 2016/679 ni va incomplir el deure de secret que té la nostre professió”* i que *“aquesta direcció considera l'acte com a un error humà sense cap intenció de*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

provocar dany moral al denunciant". De la mateixa manera, davant la proposta de resolució l'ICS ha reiterat tal al·legació, assenyalant que: "(...) *el que va succeir es deriva d'una errada humana, i s'han pres les mesures necessàries des que s'ha conegut el cas, fent una doble verificació de les dades dels usuaris*".

Amb aquestes al·legacions no es qüestiona la realitat dels fets imputats, sinó la seva qualificació com a constitutius d'infracció i la seva imputació a l'ICS.

En relació a l'al·legació de l'ICS segons la qual s'atribueixen els fets provats a l'error de "*la professional que va fer la prova i el registre a la HCAP del pacient*", cal assenyalat que, segons el sistema de responsabilitat previst a l'RGPD, i particularment a l'article 70 de l'LOPDGDD, la responsabilitat per les infraccions a la normativa de protecció de dades recau, entre d'altres, sobre els responsables dels tractaments, i no sobre el seu personal. En concret, l'esmentat article 70 de l'LOPDGDD estableix que:

"Subjectes responsables.

1. Estan subjectes al règim sancionador que estableixen el Reglament (UE) 2016/679 i aquesta Llei orgànica:

a) Els responsables dels tractaments."

Així les coses, d'acord amb el règim de responsabilitat previst a la normativa de protecció de dades personals, el responsable dels fets que es consideren provats en el present expedient és l'ICS, atesa la seva condició de responsable del tractament en relació amb el qual s'ha comès la infracció que aquí s'imputa.

I en el cas que ens ocupa, tractant-se l'ICS d'una persona jurídica, es d'aplicació la reiterada doctrina del Tribunal Suprem sobre l'atribució de responsabilitat quan la infracció la cometien els empleats d'una persona jurídica, basant-se en l'existència d'una culpa "*in eligendo*" o "*in vigilando*", per totes en la STS de 28/11/1989, en la qual argumentava el següent:

"(...)residiendo el correcto fundamento de la responsabilidad administrativa del empresario por las faltas de los empleados o familiares a su servicio y cometidas con ocasión de prestarlo, en la culpa «in eligendo» o/y en la «in vigilando», con arraigo milenario en el derecho común, como dice la Sentencia de la antigua Sala 3.ª de este Alto Tribunal de 29 de abril de 1988; de la misma manera que, y con el mismo fundamento, la jurisprudencia declara con carácter general en el ámbito del derecho administrativo sancionador, la responsabilidad de las personas jurídicas por la actuación de sus dependientes y empleados."

Més recentment, el Tribunal Suprem s'ha pronunciat en el mateix sentit sobre aquesta mateixa qüestió, concretament a la sentència 196/2021, de 15/02/2021, dictada en l'àmbit de la protecció de dades, en la qual afirma el següent:

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

“Compartimos enteramente el parecer de la Sala de instancia cuando señala (F.J. 6º de la sentencia recurrida) que << (...) La responsabilidad de la Administración titular y encargada del fichero [Ayuntamiento de San Sebastián] no puede excusarse en su actuación diligente, separadamente de la actuación de sus empleados o cargos, sino que es la actuación "culpable" de éstos, consecuencia de la violación de las mencionadas obligaciones de protección del carácter reservado de los datos personales la que fundamenta la responsabilidad de la primera en el ámbito sancionador de cuya aplicación se trata; por actos "proprios" de sus empleados o cargos, no de terceros>>”.

Així mateix, pel que fa a l'al·legació de l'ICS segons la qual els fets provats s'haurien comès a conseqüència d'un error humà de la professional que va fer la prova “*sense cap intenció de provocar dany moral al denunciant*”, escau fer diverses consideracions.

El principi de culpabilitat, és a dir, la necessitat que existeixi dol o culpa en l'acció punitiva, és plenament aplicable al dret administratiu sancionador, d'acord amb el que preveu l'article 28 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Aquesta necessitat de culpabilitat com element constitutiu de la infracció administrativa ha estat expressament reconeguda pel Tribunal Constitucional en la seva sentència 76/1990.

Tanmateix, en l'àmbit de la protecció de les dades personals, la jurisprudència manté que és irrellevant la intencionalitat del subjecte infractor. Certament, la doctrina sosté que no es requereix una conducta dolosa, sinó que “*basta la simple negligencia o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar la diligencia...*” (Sentència de l'Audiència Nacional de 12/11/2010, recurs n. 761/2009).

En la mateixa línia es pronuncia el Tribunal Suprem, entre d'altres, en la sentència de 25/01/2006, dictada també en l'àmbit de protecció de dades, concretament en relació a una altra categoria especial de dades com són les dades ideològiques, quan afirma que “*el principio de culpabilidad consiste en la falta de diligencia observada por la entidad recurrente al tratar de forma automatizada un dato relativo a la ideología del denunciante, resultando irrelevantes las invocaciones que se hacen (...) acerca de la ausencia de intencionalidad o a la existencia del error, y ello por cuanto el elemento culpabilístico del tipo sancionador aplicado concurre cuando se incluye el expresado dato sobre la ideología, no siendo precisa la concurrencia de una intencionalidad específica tendente a revelar datos privados del afectado*”.

En definitiva, és necessari que en la conducta que s'imputa concorri l'element de la culpabilitat, però per tal que existeixi culpabilitat no és necessari que els fets s'hagin produït amb dol o intencionalitat, sinó que és suficient que hagi intervingut negligència o una manca de diligència, com seria el supòsit aquí analitzat, en què, segons es desprèn a *sensu contrari* de les manifestacions efectuades per la Directora de l'EAP, la incorporació per error de l'informe mèdic d'un tercer a l'HC3 de la persona aquí denunciant s'hauria efectuat sense fer una “doble verificació de les dades dels usuaris”, verificació aquesta que

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

resulta necessària per evitar errades com la que aquí s'analitza. Val a dir, a més, que el deure de diligència és màxim quan es fan activitats que afecten drets fonamentals, com és el dret a la protecció de dades personals.

Així ho ha declarat la Sentència de l'Audiència Nacional de 05/02/2014 (recurs n. 366/2012) dictada en matèria de protecció de dades, que sosté que la condició de responsable de tractament de dades personals *“imposa un deber especial de diligència a la hora de llevar a cabo el uso o tratamiento de los datos personales o su cesión a terceros, en lo que atañe al cumplimiento de los deberes que la legislación sobre protección de datos establece para garantizar los derechos fundamentales y las libertades públicas de las personas físicas, y especialmente su honor e intimidad personal y familiar, cuya intensidad se encuentra potenciada por la relevancia de los bienes jurídicos protegidos por aquellas normas”*.

I encara més, quan es tracta de dades de salut formen part de les anomenades categories especials de dades (article 9 de l'RGPD) i que, com a tals, requereixen d'una protecció especial.

Per tot l'anterior, en el present cas és clara la falta de diligència per part del personal de l'ICS, atribuïble al propi ICS, per haver incorporat a l'HC3 de la persona denunciant un informe mèdic referit a una altra persona, i no haver advertit l'error durant els gairebé dos anys que va estar publicat l'informe a l'HC3 de la persona denunciant.

D'acord amb tot el que s'ha exposat, aquesta instructora considera que en el present cas concorre l'element culpabilístic exigint per la normativa i la jurisprudència i que permet imputar a l'ICS la comissió de la infracció objecte del present procediment sancionador.

2.3. Sobre que l'informe publicat a l'HC3 de la persona denunciant no és de caràcter mèdic.

Afirmava l'ICS al seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació que *“l'informe publicat erròniament no és de caràcter mèdic, es tracta d'una prova no invasiva i que no ha produït cap dany físic al pacient. El resultat de la prova no va requerir cap acte mèdic”*.

Al respecte, el que resulta rellevant és determinar si el document controvertit contenia dades de salut, tenint en compte que l'article 4.15) de l'RGPD defineix les dades relatives a la salut com aquelles *“dades personals relatives a la salut física o mental d'una persona física que revelen informació sobre el seu estat de salut, inclosa la prestació de serveis d'atenció sanitària”*.

Així mateix, el considerant 35 de l'RGPD afirma el següent:

“Entre les dades personals relatives a la salut, cal incloure-hi totes les que proporcionen informació sobre l'estat de salut física o mental de l'interessat, ja sigui passat, present o

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

futur. S'hi inclou la informació sobre la persona física recollida en ocasió de la seva inscripció a l'efecte d'assistència sanitària, o en ocasió de la prestació d'aquesta assistència, de conformitat amb la Directiva 2011/24/UE del Parlament Europeu i del Consell; qualsevol número, símbol o dada assignada a una persona física que la identifiqui de manera unívoca a efectes sanitaris; la informació obtinguda de proves o exàmens d'una part del cos o d'una substància corporal, inclosa la procedent de dades genètiques i mostres biològiques; qualsevol informació relativa, per exemple, a una malaltia, una discapacitat, el risc de patir malalties, l'historial mèdic, el tractament clínic o l'estat fisiològic o biomèdic de l'interessat, independentment de la seva font, per exemple un metge o un altre professional sanitari, un hospital, un dispositiu mèdic o una prova diagnòstica in vitro."

En conseqüència, aquesta al·legació no pot reeixir, atès que és incontrovertible que l'informe al qual va poder accedir la persona denunciant és fruit d'una prova mèdica i, per tant, conté dades de salut. I en qualsevol cas, tal consideració no altera la imputació dels fets ni la seva qualificació jurídica, atès que el tipus sancionador aplicat -relatiu a la vulneració del principi d'exactitud- no requereix que s'hagin tractat dades de salut, sinó que és suficient constatar que s'han tractat dades inexactes, qüestió aquesta que ha quedat confirmada quan el propi ICS ha reconegut que les dades personals que figuren en l'informe mèdic controvertit no corresponen a la persona denunciant.

3. Pel que fa a la qualificació jurídica dels fets descrits a l'apartat de fets provats, escau assenyalar, en consonància amb el criteri exposat a la proposta de resolució, que si bé a l'acord d'iniciació tals fets es van considerar constitutius d'una vulneració del principi d'integritat i de confidencialitat, a la vista de les al·legacions de l'ICS i de la resta de consideracions exposades en aquesta resolució, es considera que tenen un millor encaix en la imputació consistent en una vulneració del principi d'exactitud de les dades. I això perquè, d'una banda, el fet provat és que a l'HC3 de la persona denunciant van constar-hi dades inexactes; concretament, les dades de salut contingudes a l'informe publicat a l'HC3 que no eren seves, atès que aquest informe mèdic corresponia a un altre usuari assignat al mateix CAP Besós. I d'altra banda, perquè la vulneració del principi de confidencialitat es desvirtua en considerar que la coincidència en nom i cognoms i quasi en edat de la persona denunciant amb aquest altre usuari del mateix CAP hauria impedit que el primer identificés aquest diferent usuari, segons s'infereix de l'escrit de denúncia, en el qual el denunciant afirmava que l'informe "*se identifica con mis datos, nombre y referencia de tarjeta sanitaria*".

El principi d'exactitud ve consagrat a l'article 5.1.d) de l'RGPD, que preveu que "*Los datos personales serán: (...) d) exactos y, si fuera necesario, actualizados; se adoptarán todas las medidas razonables para que se supriman o rectifiquen sin dilación los datos personales que sean inexactos con respecto a los fines para los que se tratan*".

Per la seva banda, l'article 4.1 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD) regula l'exactitud de les dades en els següent termes:

“1. De conformitat amb l'article 5.1.d) del Reglament (UE) 2016/679 les dades han de ser exactes i, si és necessari, actualitzades.”

Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet infractor, a partir de la denúncia formulada per la persona denunciant davant l'Autoritat, que acompanyà amb una còpia de l'informe mèdic controvertit, junt amb el reconeixement per part de l'ICS de l'errada comesa en la publicació de l'informe mèdic a l'HC3 de la persona denunciant, segons consta als antecedents d'aquesta resolució.

Segons el previst a l'article 83.5.a) de l'RGPD, constitueix infracció la vulneració de “*los principios básicos para el tratamiento*”, entre els quals s'encabeix el principi d'exactitud. Al seu torn, l'article 72.a) de l'LOPDGDD preveu com a infracció molt greu: “*a) El tractament de dades personals que vulneri els principis i les garanties que estableix l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679*”.

4. L'article 77.2 LOPDGDD disposa que, en el cas d'infraccions comeses pels responsables o encarregats enumerats a l'art. 77.1 LOPDGDD, l'autoritat de protecció de dades competent:

“(...) ha de dictar una resolució que les sancioni amb una amonestació. La resolució ha d'establir així mateix les mesures que escaigui adoptar perquè cessi la conducta o es corregeixin els efectes de la infracció que s'hagi comès.

La resolució s'ha de notificar al responsable o encarregat del tractament, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament, si s'escau, i als afectats que tinguin la condició d'interessat, si s'escau.”

En termes similars a l'LOPDGDD, l'article 21.2 de la Llei 32/2010 determina el següent:

“2. En el cas d'infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, el director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi les mesures a adoptar per a corregir-ne els efectes. (...)”.

En el cas present, ateses les circumstàncies de la infracció que es declara, relatives a un fet puntual ja consumat, i que l'informe mèdic controvertit va ser despublicat de l'HC3 de la persona denunciant quan es va tenir coneixement de l'error, no escau l'adopció de cap mesura correctora respecte aquest concret extrem objecte de la denúncia.

Ara bé, cal tenir en compte que un possible efecte de la infracció comesa és també que l'informe mèdic pugui no figurar en la història o històries clíniques de la persona que va realitzar l'espirometria. Aquest fet no ha estat confirmat, però en tot cas caldria que l'ICS ho

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

comprovés, i en el seu cas, dugui a terme les oportunes gestions per tal que l'informe s'incorpori a la història clínica del titular de les dades.

Es per això que escau requerir a l'ICS perquè al més aviat possible, i en tot cas en el termini màxim de 10 dies a comptar des de l'endemà de la notificació de la resolució que es dicti en aquest procediment, acrediti que aquest informe mèdic s'ha incorporat a la història o històries clíniques de la persona titular de les dades personals (qui es realitzà la prova d'espirometria), o que manifesti que ja hi figurava incorporat.

Un cop s'hagi adoptat la mesura correctora descrita, en el termini assenyalat, cal que en els 10 dies següents l'ICS n'informi l'Autoritat, sense perjudici de la facultat d'inspecció d'aquesta Autoritat per fer les verificacions corresponents.

Per tot això, resolc:

1. Amonestar l'Institut Català de la Salut com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.d), ambdós de l'RGPD.
2. Requerir l'Institut Català de la Salut perquè adopti les mesures correctores assenyalades al fonament de dret 4t i acrediti davant d'aquesta Autoritat les actuacions dutes a terme per complir-les.
3. Notificar aquesta resolució a l'Institut Català de la Salut.
4. Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'article 77.5 de l'LOPDGDD.
5. Ordenar que es publiqui la resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'ICS pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'ICS manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Igualment, l'ICS pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,